

MŪSŲ

LIETUVA

NR.08(2405) 54-ji METAI 2002 – RUGPJŪTIS-AGOSTO 25 – R\$.1,00 – RUA INÁCIO 671 – 03142-001 SÃO PAULO, SP F.6341-1886

LIETUVIŠKAI SPAUDAI 75 METAI BRAZILIJOS

Brazilijos

LIETUVIVIS

LITHUANIO NO BRAZIL.

Redaktorius---Gerente: J. STANKAITIS
Leldzia: K. UOKUS ir J. STANKAITIS
Adresas: S. PAULO'rua Visconde da Laguna 55
(Mooca bondės: 8, 12 ir kit.)
Kalbamasis valandis: nuo 18....20 val. kasdien

PROGRESYVĖS MINTIES
SAVAITRASTIS

PRENUMRATOS KAINA:
BRAZILIJOS: Metams---19 \$., 1 mėn: 2 \$. Atskiro
Nr. kaina 400 Rs. Užstely---dvigubai.
Lalkrastis skolon nesiunciamas. Platincijams geras
pelnas.

I METAI

São Paulo, Šeštadienis, 1927 m. 2 d. Liepos m.

Nr. 1

SVEIKINAME LIETUVOS PAŽANGIAJA VISUOMENE DRASIAI KOVOJANČIA SU LIETUVA ŽUDANČIU FAŠIZMU. BROLIAI! NORS MES IR TOLI NUO JUSU, BET MUSU SIELOS SU JUMIS!

SAO PAULO LIETUVIŲ SPAUDA IR JOS IŠKELTIEJI VISUOMENIŠKI REIKALAI (Šiuo titulu 1934 m. parašytas konsulo Povilo Gaučio straipsnis atspausdintas 1935 m. Kaune išleistoje knygoje PASAULIO LIETUVIAI. Red.)

Spausdintas žodis lietuvių kalba, extratelegramos pavidale, pasirodė 1927 m. birželio pabaigoje, nes datos toji extratelegramoje nėra.

Telegrama praneša visuomenei tas techniškai kliūtis, dėl kurių pirmas savaitraščio, "Brazilijos Lietuvis", numeris nepasirodė.

Skaitytojų žiniai redaktorius, J. Stankaitis ir leidėjas K. Uokus, pasisako, jog jų laikraštis bus savaitinis, pažangios minties, ginsias visus Brazilijoje gyvenančių lietuvių darbo žmonių reikalus, kovosias su

neteisybę ir Lietuvą žudančiu fašizmu.

Pirmas šito savaitraščio, keturių puslapių numeris, pasirodė šeštadienį, 1927 m. liepos 2d.

"Pirmajam žody" laikraščio redakcija dar aščiau užakcentuoja kovos mintis. Kitame puslapy jau rašo Kosto Norkaus vardu grasinatį laišką, ir reikalauja iš jo gražinti iš žmonių paimtus pinigus. Toliau, rašdami apie organizacijos reikalą, tvirtina, kad 1927 m. balandžio mėn. susikūręs "Susivienijimas Lietuvių Brazilijoje".

Ketvirtame numery idėtas "Aušros" sąjungos atsisaukimas į viso pasaulio lietuvius, kurių prašoma palaikyti leidžiamą laikraštį, prašoma paramos namams nusiųsiamdyti mokyklai išteigti ir aukoti sąjungai knygas.

Kadangi šis savaitraštis paduoda seniausias žinias iš kultūriško lietuvių darbo, todėl mes

čia pacituojame idomesnes jo vietas.

Taip, pav. 5-me numery jau keliamas klausimas dėl kūrmosi žemės ūkiuose, tariant – kolonizacijos klausimas.

7 nr. pasirodo tik rugsėjo 17 d. Pasirodo, redaktorius, J. Stankaitis rugsėjo 8 d. buvo kelių išsišokėlių išduotas policijai kaip komunistas, nors iš turimų davinų jis niekad nėra buvęs.

Jau nuo čia prasideda lietuvių tarpe arši kova dėl skirtingų politišku įsitikinimų.

Čia randame pirmą lietuvių mokyklos steigimo reikalu kvietimą registruoti vaikus nuo rugsėjo 18-22 d., o greta šito reikalo steigiamą pajinę lietuvių žemdirbių bendrovę vardu "Agrikultūra"; abiem klausimam svarstyti visuomenė kviečiama susirinkti Av. Celso Garcia nr. 177.

SEMANARIO

MŪSU LIETUVA

JORNAL CULTURA "NOSSA LITUANIA"

Rua Inácio 671 - Vila Zelina
03142-001 SÃO PAULO - SP - BRASIL
Diretor Resp. Vytautas J. Bacevičius
Administrador: Petras Rukšys
Redige Equipe Editorial:
Fone: 6341-1886 Fax: 6341-3945
E-MAIL: peruksdb@vento.com.br
musu.lietuva@ig.com.br

Atskiro numerio kaina R\$.1,00
Metinė prenumerata R\$.20,00
Prenumerata oro paštu R\$.40,00

GARBES LEIDEJAS R\$.50,00
GARBES PRENUMERATA R\$.40,00

Užuojautos, sveikinimai, skelbimai (anuncios) už viena skilties (coluna) cm. R\$.3,00
Straipsnius ir korespondencijas Redakcija tvarko savo nuožiūra.
Pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ar Leidėjų nuomonę.
Čekius ar pašto perlaidas rašyti PETRAS RUKSYS vardu.

Toliau "Aušros" sąjungos Meno sekcijos atsišaukimas į jaunimą susiburti vaidintojų – mėgėjų ratelį.

Žodžiu, žmonių galvota ir norėta kultūros darbą ugdyti visais būdais, kiek, žinoma, gyvenimo sąlygos leido.

Nors visi devyni "Brazilijos Lietuvis" numeriai išeina J. Stankaičio parašu, tačiau jaučiama ir pašalinė, būtent: "Aušros" įtaka, ši gi sąjunga 8-me numery savo valdybos lūpomis atsisako politiškų varžtų ir virsta kultūriška ir ekonomiška lietuvių sąjunga, kuri nuo 1927 m. spalio mėn. ir savaitraščio leidimą perima.

Vistiek kuria pakraipa buvo leidžiamas savaitraštis; jis varė pirmąją spausdinto žodžio vaga.

J. Stankaitį policija nors ir išleido, bet pastatė sąlygą tuojau apleisti Brazilijos teritoriją.

Jam prievarta išvykus, laikraštis turėjo pereiti į kitas rankas.

Spalio 22d. laikraščio finansinė būklė ir jo tiražas paduodamas tokiais skaičiais: tikrų prenumeratorių 30; 270 egz. išsiunčiama platintojams komisio pagrindais, 200 egz. išparduodama S. Paulo mieste, likusius reklamavimosi tikslu siunčiama dykai. Laikraščio išlaidos siekia 278 milr., o pajamų tenurodoma 148 milr.

Vienintelis savaitraštis tokioj skaitlingoj kolonijoj turi sustoti ėjęs, tačiau paskutinis jo numeris dar pasirodė 1927m. gruodžio 3d.

"Brazilijos Lietuvis" sustoja ėjęs 1927 m., o 1928m. sausio mėn. jį jau pakeičia saviraštis: "Pietų Amerikos Lietuvis".

KOSTAS UCKUS
pirmojo lietuviško laikraščio
leidėjas ir spaustuvininkas

Nauju vardu leidžiamas savaitraštis pasirašomas to paties redaktoriaus, kuris nuo 10 iki 17 n-rui redagavo "Braz. Lietuvi"; ans laikraštis oficialiai buvo neva "Aušros" sąjungos leidžiamas, o dabar neva Lietuvių literatų grupės vardu. Bet ištikrųjų už jų nugarų stovėjo nelemtosios "Alfos" agentai, kurie dėjo į laikraštį milžiniškus šios b-vės skelbimus ir piršo pirkti "Alfos" kolonijoj "Nova Lithuania" žemes. Šis gi žemių pardavinėjimas, kaip žinome, padarė mūsų žmonėms labai daug nuostolių ir skriaudos. "P. Am. Lietuvi" ėmė redaguoti J. Ruškys, kuris sykiu buvo ir "Alfos" kontoros tarnautoju. Bet juk žmogus turėjo iš ko gyventi, o laikraščio redagavimas duonos jam negi galėjo duoti.

Šiap gi naujas laikraštis veda nuosakesnę liniją, geriau ir įdomiau redaguojamas, vadams energijos ir noro dirbti nestinga.

"Susivienijimas lietuvių Bra-

ilijoj" persitvarkė, palaidodamas galutinai "Aušros" sąjungą ir "P. A. Liet." Susilaukė aršaus prieš "Garso" puslapiuose.

"Pietų Amerikos Lietuvis" ėjo ligi 1929m. liepos 7d., t.y. ligi tol, kol dar buvo oficialiai tebeperšamos ir tebepardavinėjamos žemės "Alfos" sukurtaj kolonijoj "Nova Lithuania". Šiap gi redagavo jį gana sumaningai "Aušros" sąjungos p-kas.

Kito laikraščio nesant, ir "P. A. Lietuvis" paliko savo indelį, teikdamas išsiblaškiusius svetimam krašte žmones į lietuvių kultūros darbo barą.

Jau "Brazilijos Lietuvis" buvo pradėtas svartyti lietuvių kolonizacijos klausimas, kuris bandyta išspręsti lietuvių žemdirbių pajinės draugijos "Agrikultūra" suprojektuota programa.

Kadangi "Agrikultūros" programos autorius dabar redagavo "P. A. Lietuvi", tai šis klausimas ir toliau jo negrinėjamas ir svartomas.

Idomus 3-me n-ry straipsnis "Iš akių ir iš širdies", kur pirmą kartą iškeliamas lietuvių kunigo reikalas, ir daromi visai teisingi priekaištai Lietuvos dvasiškijai, ranka pamojusisi į tuos dešimčius tūkstančių lietuvių katalikų, kuriems kunigo patarnavimas Brazilijoje buvo taip reikalingas.

Ketvirtame numery labai plačiai svartoma mūsų konsulato įsteigimo reikalas.

Labai charakteringas 5-me n-ry lenkų laikraščio "Lud", leidžiamo Čurityboje, sveikinimas "P. A. Lietuviui". Tai, turbūt, bus buvęs pirmas ir paskutinis tokis žestas iš senos lenkų kolonijos pusės, nes vėlesni lietuvių laikraščiai nei iš "Lud", nei iš kitų lenkų redakcijų nei sveikinimų, nei apsimainymų laikraščiais nebegavo.

Aštuntame n-ry jau šaukiamasi visuomeniškos pagalbos dėl "Aušros" sąjungos likimo. Pasirodo, žmonės nepatenkinti tokiais vadais, kurie, gražiais žodžiais švaistydami, faktiškai tarnauja biznieriškais sumetimais svetimiams. Nors "Aušra" didelio vaidmens ir nepardė, tačiau kolonijos gyveniman

LIETUVOJE

Šiluvos Dievo Motinos paveikslui gražinama autentiška išvaizda

Vilnius (ELTA)

Per šių metų Švenčiausiosios Mergelės Marijos gimimo atlaides - Šilinę garsusis Dievo Motinos paveikslas jau vėl bus didžiajame Šiluvos bazilikos altoriuje. Tai Kauno arkivyskupui metropolitui Sigitui Tamkevičiui pažadėjo Lietuvos dailės muziejaus Prano Gudyno muziejinių vertybių restauravimo centro vadovė Jūratė Semvaitienė. Jo Ekscelencija Sigitas Tamkevičius kartu su kultūros ministre Roma Dovydeniene, kaip informuoja ELTA, penktadienį buvo atvykę į šį centrą susipažinti su Šiluvos bazilikos paveikslu "Dievo Motina su kūdikiu" tyrimo darbais. Paveikslas su brangiųjų metalų aptaisais tyrimui ir restauravimui centro specialistams buvo perduotas šį rudenį. 10 tūkst. litų išsamiesiems tyrimo darbams skyrė Kultūros vertybių apsaugos departamentas. Fizikiniai, cheminiai ir biologiniai tyrimai jau beveik už-

LIETUVIŠKAI SPAUDAI...

buvo įnešusi daug naujų sumanymų projektų, taip sakant - išjudino žmones iš pasyvumo. Ir, reikia manyti, jeigu tos sąjungos vadovai vėliau nebūtų susimėtę minėton žemių pardavimo agentūron, kurios veikla buvo daugeliu atžvilgių kolonijai pragaištinga, "Aušra" nebūtų susilikvidavusi.

Toliau, minėdamas Velykų šventes, laikraštis vėl aštriai nusiskundžia lietuvio kunigo nebuvimu, sielojasi dėl konsulato nebuvimo, dėl vienybės stokos kultūriškame kolonijos darbe ir t.t.

J. Ruškio redaguojamas "P. A. Lietuvis" susilaukė 31 numerio, o 32-jį jau paima redaguoti L. Valiukas. Buvęs redaktorius nieko napolisako, kodėl iš laikraščio išsina, naujasis gi savo žody praneša, jog senasis pasitraukias tik tam, kad "Aušros" sąjungos reikalams galėtų pašvesti visą laisvalaikį.

(bus daugiau)

baigti, kitais metais bus atlikta meno istorinė ekspertizė. Visa tai padės nustatyti paveikslu autorystę, sukūrimo metus ir pasirengti restauravimui - pašalinus vėlesnius užtapytus, gražinti pirmąją autentišką išvaizdą. Dabar dirba chemikai ir fizikai, o po jų prie paveikslu stos aukščiausios kategorijos tapybos restauratorė Janina Bilotienė. Be kitų reikšmingų darbų, ji yra restauravusi ir Vilniaus Aušros Vartų Dievo Motinos paveikslą.

Šilinės atlaidais ir stebuklingu Dievo Motinos paveikslu Šiluvos miestelis garsėja nuo seniausių laikų. Šiluvoje yra įvykęs anksčiausiai Europoje žinomas Švenčiausiosios Mergelės Marijos apsireiškimas. Šiluva - viena iš penkių vietų Europoje, kur Marijos pasirodymą Bažnyčia yra oficialiai pripažinusi.

Bizantiško stiliaus Dievo Motinos paveikslas Šiluvos bažnyčioje į Didįjį altorių jis buvo įstatytas 1629 metais. Karaliaučiaus auksakalys Laurynas Hofmanas 1674 metais paveikslą padengė aptaisais. 1786 m. rugsėjo 8 dieną Šiluvos Dievo Motinos su Kūdikiu paveikslas buvo vainikuotas. Apeigas atliko vyskupas Steponas Jonas Giedraitis, popiežiui Pijui VI leidus taip pagerbti nuo seno stebuklais garsėjantį atvaizdą.

Autentišką paveikslu vaizdą, kaip dabar jau nustatyta, dengia ne mažiau kaip penki vėlesni užtapyimai. 1957 metais paveikslą restauravo dailininkė Ona Šmigelskytė, tačiau jo tyrimai nebuvo atliekami. Į Šiluvą, pasak arkivyskupo S. Tamkevičiaus, važiuoja žmonės iš visos Lietuvos, vis daugiau atvyksta ir užsienio piligrimų bei turistų. Restauruotas, autentišką išvaizdą susigrąžinęs stebuklingomis galiomis garsėjantis Dievo Motinos paveikslas, Jo Ekscelencijos nuomone, dar labiau padidins Šiluvos trauką - garsins Lietuvą pasaulyje.

*Eltos korespondentė
Vida Gavelienė*

**UŽSIMOKEKITE
ML-VOS PRENUMERATĄ PAŠTU
Išrašykite čekį Petras Rukšys
vardu ir pasiųskite paprastu paštu.**

ORATORIJA ŠV. KAZIMIERO KANONIZAVIMO 400-MEČIUI

Vilnius, birželio 19 d. (ELTA). Lietuvoje bus atliekama vieno ryškiausių italų baroko muzikos atstovų - kompozitoriaus Alesandro Skarlačio (Alessandro Scarlatti, 1600- 1725) oratorija "Šv. Kazimieras - Lenkijos valdovas" (S. Casimiro - Re di Polonia).

Tai, kaip informuoja ELTA, - viešosios įstaigos "Baroko kelias Lietuvoje" ir Italų kultūros instituto bendras projektas, skirtas Lietuvos globėjo Šv. Kazimiero kanonizavimo 400 metų sukakčiai.

Oratorija sukurta apie 1700 metus, jos premjera įvyko Florencijoje 1705 metais.

Atsižvelgiant į nepaprastą kūrinio teatrališkumą ir bandant priartėti prie barokinės tradicijos, oratorija "Šv. Kazimieras" Lietuvoje bus atliekama naudojant scenografiją, gestus, judesio plastiką, - sakė Eltai viešosios įstaigos "Baroko kelias Lietuvoje" direktorė Nelda Bagdonavičiūtė. Vadovauti muzikiniam pastatymui pakviestas senosios muzikos interpretatorius iš Italijos Robertas Džinis (Roberto Gini), pastatymo režisierė - Jūratė Širvytė, muzikinės dalies vadovas - Darius Stabinskas, dailininkė - Medilė Šiaulytė. Dalyvaus Italijos, Vokietijos, Latvijos ir Lietuvos dainininkai, senojo šokio ir teatro trupė.

Oratorija birželio 29 ir 30 dienomis bus atliekama Vilniaus Bernardinų ir Trakų Švenčiausiosios Mergelės Marijos Apsilankymo bažnyčiose.

Pernai, primena ELTA, viešosios įstaigos "Barokos kelias Lietuvoje" ir Italų kultūros instituto pastangomis tarp atkastų Vilniaus žemutinės pilies Valdovų rūmų liekanų buvo surengta Frančeskos Kačini (Francesca Caccini, 1587-1640) operos-baleto "Rudžiero išlaisvinimas iš Alčinos salos" premjera. Pastatymu, kuriam taip pat vadovavo Robertas Džinis (Roberto Gini), buvo siekiama prisiminti XVII amžiaus pirmoje pusėje Vilniaus žemutinėje pilyje veikusi operos teatras.

JONAS MAČIULIS MAIRONIS

70-TOS MIRTIES METINĖS – PRISIMINIMAI

Kun. Stasys Yla

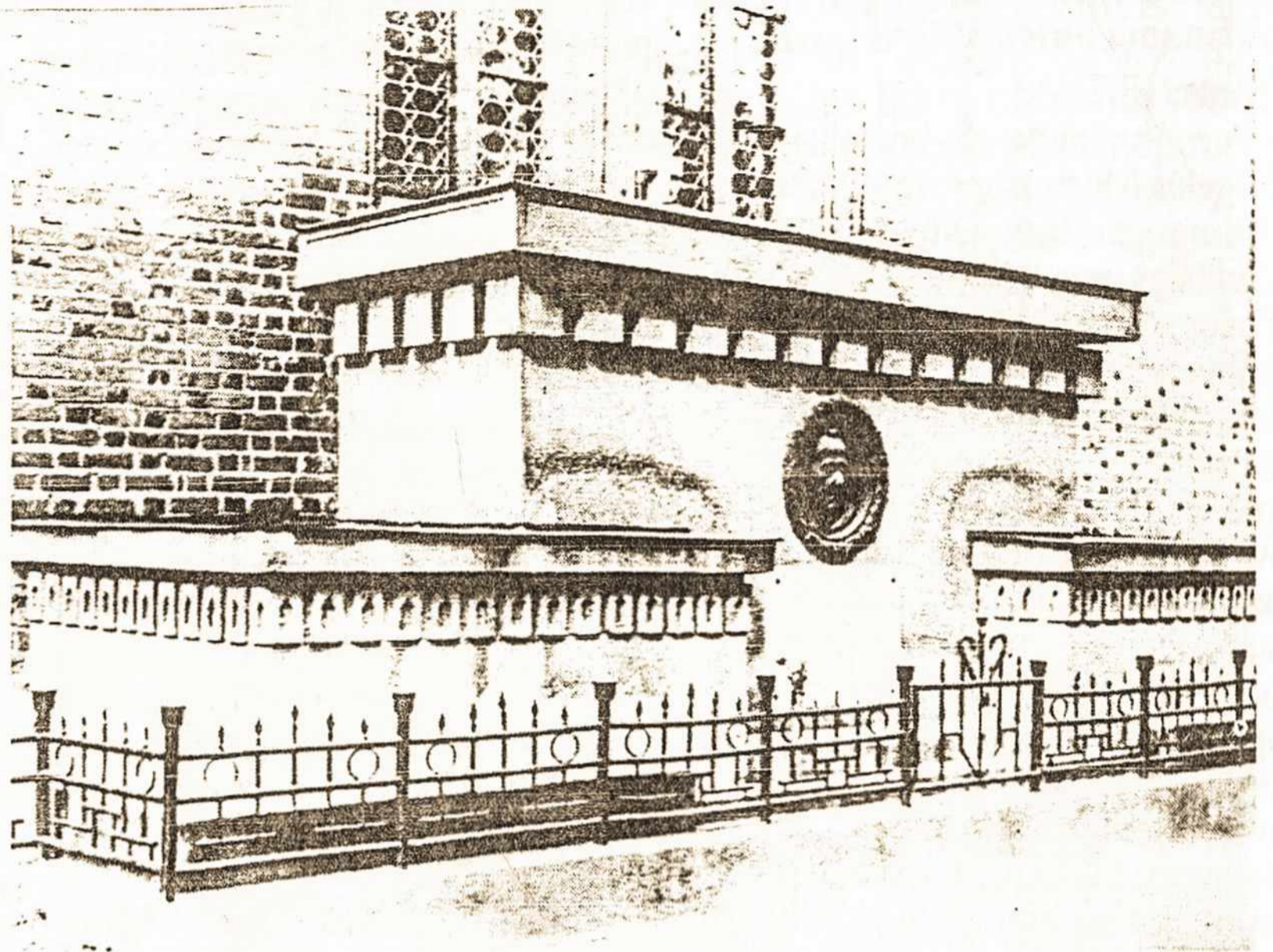
(Tęsinys iš praeito nr.)

Iš visuotinės literatūros istorijos gilesnio išpūdzio ir platesnio akiračio beveik neliko. Tik indu vedos, kuris jis pats vertė, buvo mums perduotos giliau ir stipresniu įsija-utimu.

Šiedu kursai suvedė mus su Maironiu didesnėn artumon. Mūsų klasės buvo ankštos kaip kišenės, o klausytoju apie 40. Maironio "sostas" — katedra buvo visai arti mūsų. Jo veidas apšviestas pakibusios viršum katedros lempos. Dėl senų rūmu, storų sienų ir ne per dideliu langu pirmame aukšte toji lempa šviesdavo ir dienos metu. Maironis ateidavo į klasę, lyg įslinkdavo — neatkreipdamas į save dėmesio. Sėsdavo į katedrą ir laikydavosi joje ramiai, dėstė be pretensingumo. Taip, rodos, jam tiko. Didoka galva, platokas veidas, trumpokas kaklas, stambūs pečiai, kresnumas ir lėtumas darė jį geru, paprastu dėde arba tuo "baltuoju seneliu", kurijis aprašė savo poezijoje. Jis mums juo labiau atrodė senelis, nes mes patys buvome žali jaunuoliai. Tačiau kažkas didinga buvo visame tame jo paprastume. Tiesi laiky-sena, pasitikėjimas savimi, santūrumas, nedirbtinis orumas, saktum, pripildydavo ne tik klasės erdvę, bet ir pamokos laiką.

Kai akys visą laiką stebi dėstytoją, kai kurie veiksmai atrodė lyg nereikalingi, perdažni. Tai akiniu — tu maironiškų, lyg balno su lanku — kilnojimas ir grandinėlės, kurios vienas galas buvo prisegtas prie akiniu, o antras prie jo krūtinės ir permestas per vieną ausį — patampymas, pataisymas. Jo nosis buvo stambi, gal tų keistu akiniu dar paryškinta, tačiau susiderinusi su pilnu, plačiu veidu. Tik mums būdavo gaila, kad nūn jis nebe toks garbanotas ir ne tokiu vešliu plauku, kaip buvom įpratę jį matyti atvirukuose ar vadovėliu nuotraukose.

Jei Maironis iš viso buvo kada artimas jaunam alumnui, tai kaip tik šiais dvejais pirmaisiais metais. Jis pats atrodė savesnis, o greičiausiai

Maironio mauzoliejus šalia Kauno arkikatedros.

mes tokie buvome jam, nes dar ne-jutom rektoriškos didybės ir "grėsmybės".

Moralinės teologijos profesorius

Po metu pertraukos mes grįžom į Maironio klasę teologijos studentais. Jis buvo pagrindinis ir tuo metu vienintelis moralinės teologijos dėstytojas. Jam vienam buvo neįmanoma skirstyti paskaitas keturiems kursams, tad visi kursai rinkomės kartu į didžiausią pirmųjų rūmų salę, viso apie 100 studentų. Vyresnieji veržėsi į pirmuosius suolus, arčiau katedros, kad galėtų geriau užsirašyti. Fuksams teko stumtis toliau į užpakalį arba į sparnus. Taip Maironis "nutolo" nuo mūsų, pasidarė vos įžiūrimas ir vos girdimas toje salės erdvėje. Žymiai tolimesnis jis pasidarė ir dėl dėstomojo dalyko. Moralinė, ypač jos pagrindai, buvo kieti, labai užkrauti filosofinių sąvokų ir aptarčių. Tuoj pajutom, kad Maironis teologas yra visai kas kita, negu istorikas. Jis gi buvo autorius *De justitia et jure*, parašyto profesoriaujant Petrapilio Dvasinėj akademijoj. Tuo veikalu jis laimėjo ne tik teologijos doktoratą, bet ir pirmaeilio moralisto vardą.

Dėstė jis moralinę visus ketverius metus, po 4-5 pamokas per savaitę. Dėstymas buvo paprastas, be me-

todinių pagyvinimo priemonių — be lentos, sekant Tanquerey keturių stambių tomų vadovėlius. Neblogas vadovėlis metodiškai, bet jau buvo senstelėjęs tiems laikams, ypač perkrautas medžiagos. Nuo vadovėlio Maironis atsipalaidavo, priėjęs prie kurso "de justitia et jure", darėsi gyvesnis ir spalvingesnis. Pagyvėdavo ir tada, kai kas kelintą pamoką po 20 minučių ar pusvalandį duodavo spręsti "uždavinius" — konkrečius moralinius kazusus. Tada nulipdavo nuo katedros ir judėdavo palei suolus. Susidomėdavo atskiro studento "kreiviu" ar taikliu sprendimu. Išprovokodavo kryžminius pasisakymus ir galutinai tardavo savo žodį. Tada iškildavo jo sprendimų išmintis, teologinis žinojimas ir gal patirtis. Šiaip jis, kaip dėstytojas-moralistas nerodė savo erudicijos, kurią pajusdavome per kanonisto Kazimiero Šaulio paskaitas. Nežavėjo, bent neatskleidė savo gilumo ir įsijautimo, kaip dogmatistas Blažiejus Česnys.

Pirmasis moralinės teologijos semestrinis egzaminas man buvo nelaimingas. Perėjimas iš filosofinių į teologines studijas savaime aišku nebuvo lengvas. Bet kaip tyčia jis buvo pasunkintas užkraunant seminarines pareigas, tais metais naujai

įvestas, negociatoriaus vardu. Negociatorius buvo savotiškas klierikų tarnas. Turėjo jiems pristatyti jų pačių užsisakomą maistą iš "Paramos", užsakyti užsienines knygas iš leidyklų ir, atvykus svečiams, pakviesti klierikus į vadinamąjį parletoriumą. Pareiga buvo papiūtiis studijoms, ypač pirmąjį pusmetį. Su kitais dėstytojais egzaminai praėjo pusėtinai, bet sukliuvau pas Maironį. Jis pakvietė egzaminų pas save, į Maironio namus. Pirmas žingsnis per slenkstį, palydimas kanklių muzikos tonais, įtaisytais duryse, erdvus prieangis su paties Maironio dideliu portretu Petrapičio akademijos vicerektoriaus mantija, salonas su paveikslais, veidrožiais ir sofomis — sumaišė mus visus, nežinojom kaip sėdėti ir kur žvalgytis. Maironis tuo metu nesijautė visai svetimas, bet egzaminavo kietai. Iš keleto jo klausimų, turbūt, trys man buvo neįkandami, gal nesuprasti kurso metu. Maironis knygele pasirašė, bet jo akyse visiškai krito mano firma. Seminarijos vadovybė visoms seminarinėms funkcijoms parinkdavo pajėgesnius studentus, kad nenukentėtų jų mokslas. Parinkimas negalėjo praeiti be Maironio žinios. Ir štai kas pasirodė iš to parinkimo! Nuo to laiko Maironiui buvau visiškai dingęs žmogelis, nors kitais semestrais ir geriau išeidavo per egzaminus. Situot nesirūpinau, gal nebūčiau net pastebėjęs — laikęs "normalia" Maironio laikysena, nors žinojau, kad jis domisi ir užtaria "beletristus" bei "poetus". Nebuvau iš jų, bet rašinėju ir jau buvau išvertęs tris knygeles iš vokiečių kalbos, kurias Šv. Kazimiero draugija buvo išspausdinusi.

Jei vėlokai paaiškėjo mums Maironio interesai visuomeninei sričiai, tai buvo mūsų pačių neapdairumas. Niekad seminarija nebuvo taip visuomeniškai "pakelta" ir veikli, kaip jam esant rektoriumi. Kiti, tiesa, tęsė tą pačią kryptį vėliau. Bet Maironis, gal neinspiruodamas, leido klierikams eiti į visokių suvažiavimus, imtis visokio organizacinio veikimo viduje, reikštis spaudoj, kurti labdaros ratelius ir sėkmadieniais eiti į Kauno fortus su maistu ir dvasine pagalba.

NAUJI DOKUMENTAI IŠ RUSIJOS ARCHYVŲ

Vilnius, rugpjūčio 10 d. (ELTA). Istorines žinias apie tragišką 1939 - 1946 metų Lietuvos istorijos laikotarpį papildys nauji Rusijos archyviniai dokumentai.

Šio laikotarpio dokumentų mikrofilmų ir šviesos kopijų kolekciją iš Rusijos valstybinio karinio archyvo gavo Lietuvos archyvų departamentas.

Dokumentų kopijos, kaip informuoja ELTA, iš Rusijos Federacijos gautos remiantis 1999 m. spalio 10 d. Lietuvos archyvų departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Rusijos archyvų federalinės tarnybos susitarimu dėl valstybinių archyvų bendradarbiavimo.

Gautą kolekciją sudaro Raudonosios armijos 1940 - 1941 m. dokumentų mikrofilmai ir šviesos kopijos, žvalgybinės suvestinės apie Lietuvos kariuomenės vidaus organizaciją, dislokacijos vietas, Lietuvos karines oro pajėgas, pasienio punktus, Lietuvos kariuomenės turimą ginkluotę, šaudmenis, chemines priemones, informacinė medžiaga apie Lietuvos ekonomiką, elektros įrengimus, ryšio priemones, Lietuvos teritorijos aprašymai.

Dokumentuose, kaip teigia departamento vadovai, atsispindi pasirošimas Raudonosios armijos įvedimui į Lietuvą ir įvedimo eiga. Tarp gautų kopijų yra operatyvinės suvestinės apie Raudonosios armijos judėjimą Lietuvoje, sienos kirtimą, dislokacijos vietas, Lietuvoje dislokuotos SSRS kariuomenės patikrinimo aktai, įsakymai dėl kariuomenės Lietuvoje išdėstymo, sienos perėjimo tvarkos, stebėjimo punktų Raudonosios armijos daliniuose įsteigimo, dalinių apsaugos ir bendravimo su Lietuvos gyventojais tvarkos.

Vertingiausi tarp gautų Raudo-

nosios armijos dokumentų, pasak istorikų, yra Pabaltijo karinės apygardos 1940 m. dokumentai apie Lietuvos kariuomenės reorganizavimą į Lietuvos liaudies armiją ir Lietuvos liaudies armijos reorganizavimą į Raudonosios armijos 29 šaulių korpusą, Lietuvos kariuomenės turto paėmimą ir perdavimą Raudonajai armijai, apygardos įsakymai dėl Lietuvos liaudies armijos vadovybės paskyrimo, o vėliau paleidimo į atsargą, karinių laipsnių suteikimo, karininkų atleidimo į atsargą ar pervedimo į Raudonąją armiją, rusų kareivių elgesio Lietuvoje.

Antrą gautų dokumentų kolekcijos dalį sudaro SSRS vyriausiosios karo belaisvių ir internutuotųjų reikalų valdybos 1939 - 1946 m. dokumentų mikrofilmai ir šviesos kopijos. Dokumentuose yra informacijos apie lietuvių filtraciją ir kalinimą NKVD lageriuose, Lietuvos teritorijoje veikusių karo belaisvių lagerius (karo belaisvių kapinių įsteigimas, jų priežiūra, kapinių planai, kapaviečių schemos, mirusių karo belaisvių sąrašai), 1945 m. SSRS teritorijoje veikusių karo belaisvių lagerių sąrašai.

Taip pat gauta Raudonosios armijos Antrojo pasaulinio karo metais iš fašistinės Vokietijos paimtų trofėjinių dokumentų mikrofilmų ir šviesos kopijų. Saugumo policijos ir SD 1939 - 1944 m. dokumentų apie padėtį prieškarinio Lietuvoje, masinį taikių gyventojų žudymą, sovietinius partizanus, Lietuvos gyventojų mobilizaciją darbams į Vokietiją.

Visi dokumentų mikrofilmai ir šviesos kopijos bus saugomos Lietuvos ypatingajame archyve sudarytoje Rusijos Federacijos archyvuose saugomų dokumentų kopijų kolekcijoje. Ateityje ji bus papildoma naujomis iš Rusijos Federacijos archyvų gautomis dokumentų kopijomis.

E. ALIONIS - IMOVEIS E ADVOCACIA

CRECI 42.877 - OAB/SP. 70.880

LOCAÇÃO, VENDAS E ADMINISTRAÇÃO ADVOCACIA EM GERAL

Darbo valandos: 8:30 iki 18:00 val.

Galima sutarti kitą valandą pagal pageidavimą visuose patarnavimuose.

Sutvarkome dokumentus pardavimui ir išnuomavimui.

Pça. Santa Helena, 81 - Vila Prudenta. Fone: 6914-4950

ATUALIDADES

Litu-brasileiras

Jonas Jakatanvisky
jjakatan@osite.com.br

Pe. Petras Rukšys, SDB e a comunidade

O jubileu de coral da ordenação do nosso capelão – 29 de junho, dia de São Pedro – foi comemorado de maneira inusitada no dia 30 de junho de 2002 com muitos fogos de artifícios, rufar de tambores, buzinaço, carreatas e a juventude vilazelinense interrompendo o trânsito com cordões, principalmente na praça central onde se encontra uma réplica do monumento à Liberdade da Lituânia.

Predominava o verde e o amarelo do Brasil – que também fazem parte da bandeira lituana – em tudo que se movia, nos automóveis, motos, caminhões, nas vestimentas, nas costas e nas faces, sempre evocando a bandeira brasileira.

Uma senhora emigrante do final da década de 20, curvada pelo fardo dos anos, apoiada em uma bengala, distinta, bem trajada, era amparada por sua loura neta litu-brasileira que não entendia o que ela queria dizer em lituano ao entrar na igreja:

- *Jėzus, Marija!*... Petrukas merece essa festa!... – e a neta sorria para ela com toda afabilidade balançando a cabeça afirmativamente.

Mas deu para se entender e sorrir enquanto a seguíamos lentamente para a nave.

Kun. Petras Rukšys, SDB, ou kuni-gas Petrukas. Para os menos familiarizados, convém esclarecer, é o nosso Padre Pedrinho que mantém, desde a Paróquia Pessoal dos Lituanos São Casimiro da rua Juatindiba, na Mooca, uma simbiose entre a religiosidade, a comunidade e a cultura da memória dos nossos avós.

Sabemos que é muito trabalhoso juntar duas atividades em um único lugar mas, ele consegue melhor do que ninguém.

Esse é um dos motivos pelo qual é muito respeitado. Não vacila em expor as suas opiniões que muitas vezes entram em choque com outras mentes mais conservadoras, cujo mérito não nos compete analisar e muito menos discutir.

Não raro as edições do MŪSŪ LIETUVA se atrasam, pois ele tem que conciliar a função de administrar essa atividade jornalística com a sua missão de pároco. Quantas vezes percebemos abandonar dissimuladamente uma reunião festiva a fim de atender a um chamado para fazer uma prece junto a um patrício que parte para a grande viagem e levar um conforto espiritual aos seus parentes.

E padre Pedrinho não se recusa em atender aos parentes desconsolados, sejam ou não, paroquianos frequentadores de ofícios religiosos. Ele compreende muito bem a opção de cada um. E as respeita.

A Missa

É por esse motivo que a comunidade resolveu, uníssono, comemorar o trigésimo quinto aniversário do seu ministério sacerdotal.

Aconteceu justamente quando, uma hora antes, o Brasil vencia a Alemanha em uma peleja disputadíssima, na Copa Mundial de Futebol no Japão, no outro lado do mundo.

Junte-se ainda que na véspera, sábado, foi o dia de São Pedro e São Paulo, último dia das festas juninas que se prolongaram noite adentro a espera do final da Copa 2002.

Daí, os festejos que a distinta senhora interpretou como uma homenagem dos vilazelinenses ao Pe. Pedrinho.

Na hora prevista para o ofício religioso, 11 horas, poucos devotos ocupavam os seus lugares. Mas, no meio da missa, na Liturgia Eucarística, a nave já se encontrava lotada.

O trânsito estava caótico com a festa do Pentacampeão. Chegava mesmo ao delírio, e não se podia reclamar. Daí, o atraso de muitos fiéis.

Entre os fiéis um senhor humilde, bem moreno, brasileiro, calçando um desgastado chinelo de dedo, barba por fazer, cabelos despenteados começando a encanecer, explicava o motivo que o impelia a assistir às missas lituanas:

- Quando eu era moço, a missa era rezada em latim. Eu não entendia patavina. Também não entendo essa língua, somente algumas palavras mais comuns que a gente escuta por aqui. O que importa é o sentido que a gente entende e, o padre que me

desculpe, mas adoro de escutar o coro. É legal! Muito legal. Até arrepia.

!...
Sem comentários.

Muitas vezes ouvimos óperas sem entender a trama e também nos arrepiamos. Ou não?

Padre Pedrinho foi o oficiante e teve como concelebrante o Mons. Juozas Šeškevičius numa deferência muito especial à data e também o padre Edimilson.

Os que não participam frequentemente das missas lituanas aos domingos ficaram sensibilizados com a Sra. Eugênia Bacevičius, guia do Grupo de Escoteiros Litu-brasileiros Palanga, solando com o acompanhamento do Coral Lituano da Vila Zelina. A bem da verdade era difícil definir quem acompanhava quem. Um soprano mavioso, sonoro com nuances delicadas para ninguém botar defeito. E, o que chamou a atenção, sem nenhum esforço.

É isso aí... Existe uma miríade de surpresas nesse bairro de Vila Zelina. Um festival para se apresentarem os talentosos seria, como propõe Sandra M. Petroff do Grupo de Danças Folclóricas Lituanas Rambynas, uma boa iniciativa para revelar também as habilidades recônditas de novos talentos.

O almoço

A recepção, em tributo aos 35 anos de sacerdócio do nosso pároco, teve lugar logo a seguir nos altos da Casa da Juventude, no âmbito da igreja. Casa repleta.

Ao terminar de abençoar aos presentes e à refeição que se seguiu, a fila do "sirva-se" se formou imediatamente. O bufê ficava justamente na área de passagem provocando as glândulas salivares daqueles que circulavam por perto contornando o aparador de pratos frios. (Houve quem não resistiu à tentação passou a mão, furtivamente, em alguns *rollmops* – filé de sardinha curtida enrolada em cebolinha).

Arenque desfiado ao molho de creme de leite, *košeliena*... e outras delícias mil rotisseries para o deleite dos sofreadores de gota e colesterol alto se esbaldarem pelo menos uma vez por ano.

Seguiu-se a sessão dos pratos quentes como *virtiniai*, pernil, coxa e sobre-coxa de frango, repolho refogado com nacos de lingüiça... E como sempre, quando chega a hora dos pratos quentes, o arrependimento:

- Eu não devia ter comido tanto antes... Mas, eu vou pegar um pouquinho de *virtiniai* de batata...

A procissão de entrada: acolitos Eric e Claudio, escoteiros Camila e Roberto, grupo de danças Rambynas com Danute, Aline e Ana Paula. A placa com os dizeres: "Saudamos o Pe. Petras Rukšys pelos 35 anos de amor a Deus, saúde das almas e pelo bem ao próximo e à Patria"

Tributando homenagens

O Sr. Cônsul Jonas Valavičius deu início, inesperadamente, chamando a atenção dos comensais, - para surpresa do padre Pedrinho, - à parte das alocações. Enalteceu a sua dedicação impar no campo cultural e informativo - com o jornal MŪSŪ LIETUVA - e religioso, como capelão da comunidade. A seguir lhe ofereceu um brasão - símbolo da Lituânia desde o século XV - representando *Vytis*, o Cavaleiro Branco. Terminou sua oratória:

- Desculpem-me por falar em português. Eu queria que todos me entendessem, - dando ênfase no verbete todos.

Seguiram os cumprimentos do Monsenhor Juozas Šeškevičius presidente da Comunidade Lituana Católica Romana de São José, cedendo em seguida a palavra à presidente da Comunidade Lituano-Brasileira Sra. Anna Vera Tatarūnienė; o presidente da Sajunga-Aliança Sr. Saldys Algimantas; o presidente da juventude litu-brasileira Tomas Butrimavičius; a sra. Severa Putvinskis representando a comunidade de Vila Anastácio, grupo esse que jamais falta a um evento

dando apoio integral às festividades realizadas na Vila Zelina, cuja ausência se faz sentir no Parque da Mooca; falaram também o Sr. Jorge Prokopas em nome dos escoteiros Palanga e por último a Sra. Lúcia Butrimavičius pela comissão organizadora composta pelas Sras. Angelina Tatarūnas, Eugênia Bacevičius e a Srta. Maria Elena Aleknavičius entre outras.

Padre Pedrinho não esperava uma acolhida tão festiva. Não fazia idéia de que era levado em tão alta estima. Só lhe restou agradecer pela homenagem tão alegre. Lembrou-se dos organizadores e dos que convivem com ele no afã diário cujo apoio lhe é imprescindível.

Agradeceu o empenho do padre Edimilson pelos 7 meses que passou na Paróquia de São José e lhe desejou boa sorte na Paróquia de Nossa Senhora de Lourdes. Não se esqueceu ainda de Maria Rita pelo trabalho do bufê, apesar de ter perdido o seu marido uma semana antes. Quanto ao MŪSŪ LIETUVA, instou para que -

"mais pessoas colaborem enviando artigos para divulgação de acontecimentos importantes, como casamentos, formaturas, nascimentos, batizados, falecimentos entre outros eventos".

Os emigrantes fazem parte da história da coletividade brasileira e o que acontece deve ser registrado para futuras pesquisas e informações.

Não faltou o bolo do homenageado para encerrar a festividade com o povo entoando o tradicional "Parabéns a Você..." e o "Ilgiausių Metų, Ilgiausių..."

Quando finalmente o padre Pedrinho conseguiu se acomodar para o almoço, teve que se contentar com a comida morna. "Faz parte", disse batendo com os ombros na esportiva.

E foi assim o almoço se prolongou até cerca de 16 horas.

Mas nós voltaremos a nos encontrar ainda nesse ano, no almoço anual da imprensa, no mesmo local e horário, salvo alteração de última hora, em data a ser marcada.

ML leu para Vc.

Trata-se de um artigo de Alfonsas Utmanas de Kaunas que traduzimos:

Os presidentes Valdas Adamkus e Algirdas Brazauskas, sempre, em seus discursos, afirmaram que a vida do povo lituano está melhorando. Na minha opinião é uma verdadeira falsidade. Como se pode falar a respeito de melhoria de vida quando uma terça parte do povo recebe apenas 2-3 litas, ou menos, por dia?

A segunda falsidade deles - é sobre o investimento para se entrar na OTAN. Não sei quem os informa sobre o nível de vida dos poloneses depois que entraram na OTAN, pois, 60% deles reclamam da piora do nível de vida. Eu também acredito nessas pessoas e não no vosso palavreiro, Senhores, Presidentes. Ao mesmo tempo, quero perguntar aos Senhores, qual a necessidade de a Lituânia se equipar com armas antitanques, naves militares, aparelhar o exército segundo as normas da OTAN se não existe nenhuma frente ostensiva concreta como afirmam os Senhores? Quero ainda fazer mais

MARIA RITA

Eventos

Happy-Hour Debutentes
Casamentos Breakfast
Cocktail Jantares
Rua Santa Beatriz, 65 - Vila Prudente
03153-979 São Paulo-SP F.6341-6031

Lucia M. J. Butrimavicius
Tradutora Pública Juramentada
Tel.: (011)6341-1449
R. Monteiro Soares Filho, 456
V. Zelina, 03142-010 São Paulo-SP

Faço Juostos

Faixas Tradicionais Lituanas
Cintos, gravatas, coroas para
roupas típicas, juostos
comemorativas e marcadores
de página com nome.
6912-7966 com Cláudio

O Cônsul Jonas Valavičius entrega ao padre Pedrinho o brasão da Lituânia Vytis feito apositamente para a comemoração do sacerdócio

uma pergunta: O aeroporto de Zoknis é um investimento da OTAN na Lituânia, ou é o contrário.

Parece-me que com tais presidentes, no próximo ano, nos tornaremos realmente em uma nação de mentirosos.

(De um recorte env. por J. M. Bumblis)

Utmanas bate forte. Indignado.

Para lembrar:

US\$1,00 = Cr\$2,52 = 3,77 litas.

Acontece que...

...correspondências mais despretensiosas, muitas vezes, nos fornecem informações tão expressivas. "Muitos jovens estão sem emprego. Quase todas as fábricas, usinas, estão fechadas porque importam muitas coisas.

No ano que vem, serão os 750 anos da coroação do Rei Mindaugas e 1000 anos que a Lituânia foi mencionada nas crônicas dos historiadores; podem ver, a Lituânia é bem mais velha que o Brasil, bem... bem... bem menor, bem... bem... bem... bem mais fria.

Os preparativos para o dia 5 de julho de 2003 já começaram. Corta-

ram umas 150 árvores da rua Gediminas para a reconstrução de garagens, etc... etc... Também começaram a construir a ponte Rei Mindaugas mas tiveram que parar por uma semana porque, cavando a terra, encontraram uns cinco esqueletos de soldados russos identificados pelos botões das fardas. Já, em outro lugar, foram encontrados dois mil soldados (!) de Napoleão Bonaparte. Naquela guerra de 1812, fez muito frio e muitos soldados se contaminaram com a peste. O embaixador propôs que os levassem para a França.

Pedro Baranauskas

Nasceu em São Paulo capital, aos 16 de fevereiro de 1940. Filho de André Baranauskas e Francisca Balciunas Baranauskas, irmão de João e Eugênia.

Casou-se com Matilde Stochero, com quem teve dois filhos – Márcia Regina e André.

Estudioso, formou-se em técnico de contabilidade, baicharelou-se em direito e habilitou-se em seguros privados. Exerceu as três profissões.

Fazia parte do Coral Lituano da Paróquia São José de Vila Zelina; era sócio honorário da Sajunga-Aliança, na qual ocupou o cargo de tesoureiro de 1997 a 2001; ocupou o cargo honorífico de diretor financeiro do escritório do acampamento de férias Paiol Grande desde 1995; exerceu desde 1999 o cargo de tesoureiro da Comunidade Lituano-Brasileira; foi conselheiro fiscal da Comunidade Lituano Católica Romano de São José desde 1997.

Faleceu aos 62 anos, no dia 30 de junho de 2002, após três meses de luta incessante contra o câncer que o vitimou. No decorrer desse período, entre lutas e esperanças de vencer a doença, ciente de sua gravidade, preparou-se de todas as formas para deixar esta vida e retornar à casa do Pai Celeste.

A cerimônia de sepultamento, que foi presidida pelo padre Petras Ryksys SDB e acompanhada de mais quatro sacerdotes, ocorreu dia primeiro de julho, no Crematório de Vila Alpina, com a presença dos familiares, parentes e amigos, bem como do Coral Lituano da Igreja de São José de Vila Zelina.

A cerimônia de sepultamento das cinzas, presidida pelo mons. Juozas Seskevicius, ocorreu no cemitério da Estância Lituânica, no dia 21 de julho com a presença da família.

Lamentamos sua morte prematura. Que o Senhor lhes dê o descanso eterno e que Sua Luz o ilumine e permaneça em Sua glória por toda a eternidade.

DELICIAS MIL ROTISSERIE

Tortas, tortas folhadas, doces, bolos, produtos importados, vinhos e comidas típicas lituanas.

Fazemos cestas típicas lituanas

Rua Mons. Pio Ragažinskas, 17
Vila Zelina – Tel.: 6341-3371

KALBEK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO

Por correspondência ☎ 6341-1886

Método moderno - Acompanha fita cassete

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

Mielieji,

Per "attachment" siunčiu Lietuvių Fondo narių 38-to metinio suvažiavimo, įvykusio 2001 m. gegužės mėn. 19 d. Lemonte, nutarimus Jūsų informacijai.

Suvažiavime aktyviai dalyvavome 4 PLB Valdybos nariai su vyrais ir žmonomis: Regina Kučienė su Viktoru, Milda Lenkauskienė su dr. Edmundu, Laima Zliobienė su dr. Petru ir mudu su Gražina.

Regina Kučienė suvažiavime kalbėjo apie LF dr. Antano Razmos vardo 25,000 dol. vienkartinę nedalomą premiją švietimo srityje.

Premijai pasiūlyti 14 kandidatų iš Lietuvos ir išeivijos, šios premijos laimetoją parinks 6 asmenys: komisijos pirmininke Regina Kučienė, "Draugo" redaktorė Danutė Bindokienė, PLB Lituanistikos katedros vedėja prof. dr. Violeta Keltėnienė ir iš Lietuvos dr. Egidijus Aleksandravičius, dr. Darius Kuolys ir dr. Remigijus Motuzas. Premija bus įteikta šių metų lapkričio mėnesio pradžioje per LF metinę vakarienę.

Aš sveikinau LF suvažiavimą PLB Valdybos vardu, padėkojau už LF didelę paramą PLB bei kraštų Lietuvių Bendruomenėms ir buvau vienas iš suvažiavimo pirmininkų, kartu su Stasiu Baru ir dr. Vytu Naručiu.

Suvažiavime dalyvavo JAV LB KV pirmininkas (ir PLB Kontrolės Komisijos narys) Algimantas Gečys, su kuriuo visi PLB Valdybos nariai trumpai pasikalbėjome kai kuriais bendruomeniniais reikalais. Suvažiavime buvo perrinkti 5 LF Tarybos nariai dar vienai trejų metų kadencijai (Stasys Baras, Saulius Cyvas, Vytautas Kamanatas, dr. Vytas Narutis ir Arvydas Tamulis) ir naujai išrinktas Vaclovas Kleiza. Kiti LF Tarybos nariai yra: dr. Kazys Ambrozaitis, dr.

Gediminas Balukas, Kęstutis Ječius, Povilas Kilius, Vytenis Kirvelaitis, Daina Kojelytė, Vaclovas Momkus, Algirdas Ostis, dr. Antanas Razma, Rūta Staniulienė, Ramona Steponavičiūtė-Zemaitienė, dr. Jonas Valaitis.

LF pagrindinis kapitalas šiuo metu yra arti 11 milijonų dolerių gautas iš 7,000+ LF narių. Pusė kapitalo gauta iš palikimų. Dabartinis LF tikslas yra siekti 20 milijonų dol. pagrindinio neliečiamo kapitalo sumos, kad kas metai būtų galima dalinti po kelis milijonus dolerių lietuviškiems reikalams - švietimui, kultūrai, jaunimui ir t.t.

Suvažiavimas prašė JAV ir kitų kraštų Lietuvių Bendruomenių šiais metais praveisti naujų narių ir aukų telkimo vėjus LF naudai savo apylinkėse.

Pagal LF Tarybos ir Valdybos pirmininkų ir Finansų Komisijos pirmininko Sauliaus Cyvo pranešimą, LF investicijos ir pinigai yra labai gerai tvarkomi ir investuojami. Per praėjusių mėnesių akcijų biržos didelį nukritimą LF turimos akcijos nukentėjo tik maždaug apie 1% (viena%), kai kitos institucijos yra praradę kelias dešimtis procentų. Praėjusių metų pabaigoje LF turėjo daugiau kaip 3 milijonus dol. nerealizuoto pelno.

Suvažiavimo metu iš dabartinio LF tarybos pirmininko dr. Antano Razmos, LF Valdybos pirmininko Povilo Kiliaus ir LF Pelno Skirstymo Komisijos pirmininko Kęstučio Ječiaus sužinojau, kad Lietuvių Fondo Pelno Skirstymo Komisija šiuo metu susipažįsta su gautais prašymais. Komisija yra gavusi apie 170 prašymų studentų stipendijoms ir apie 170 prašymų įvairių projektų paramai iš JAV, Lituovos ir kitų užsienio kraštų. Prašymų suma yra per kelis milijonus dolerių. LF Taryba šių 2001 metų pelno skirstymui yra davusi 1 milijono dolerių sumą. Tai jau antri metai kai bus skirstoma po milijoną doleri. Birželio 29 d. Lemonte bus PS Komisijos posėdis, kuriame bus

apklausinėjami kai kurie prašytojai (kaip JAV LB, PLB, Lietuvių Tyrimo ir Studijų Centras, kiti). Pagrindinis skirstymas bus birželio 30 d. LF Tarybos 18-kos narių posėdis, kuris galutinai tvirtins LF PSK paskirstymą, bus liepos 12 d. ar 13 d. Sužinosime LF PSK galutinius rezultatus liepos 14 d. arba vėliau.

LF Pelno Skirstymo Komisijoje yra: LF Tarybos nariai Kęstutis Ječius, dr. Vytas Narutis, Ramona Steponavičiūtė-Zemaitienė ir antrininkas advokatas Algirdas Ostis; JAV LB atstovai dr. Vytautas Biečiauskas, dr. Ona Daugirdienė, Aleksas Vitkus ir antrininkė Elena Skališienė. LFPSK posėdžiuose stebėtojais dalyvauja LF Tarybos pirmininkas dr. Antanas Razma, LF Valdybos pirmininkas Povilas Kilius, LF Garbės Komiteto pirmininkas dr. Jonas Valaitis ir LF Tarybos sekretorė bei LF reikalų vedėja Ale Razmienė (kuri protokoluoja posėdžiu eiga ir nutarimus).

ANT PAO DE ACUCAR KALNO

Linas Valbasys

Po mano kojomis tūkstančiai tonų granito,

O virš galvos tik debesys:

balti,

pūkiniai

ir lengvi kaip mylimosios ranka.

Iki pat horizonto

Ir prie kalno kojų -

Atlantas banguoja.

Ir miestas ... Pasakiškas miestas - bulvarai.

alėjos,

prospektas nutiestas -

alsuoja atogrąžine krūtine

Sausio upės San Sebastijonas.

O man taip malonu,

kai švelnus vėjelis pučia nuo Guanabaros

ir mano plaukus draiko.

Aš stoviu ir žvalgaus

nuo šio didžiulio miesto kraigo...

MARIA RITA

Eventos

Happy-Hour Debutentes

Casamentos Breakfast

Cocktail Jantares

Rua Santa Beatriz, 65 - Vila Prudente

03153-979 São Paulo-SP F.6341-6031

ROTISSERIE DO VICTOR LTDA.

Comidas típicas lituanas: košelienu, silkės, agurkai

Salgados em geral

Frituras - Frango assado

Fazemos sob encomenda F.6341-7094

Rua Monsenhor Pio Ragazinskas, 29 - Vila Zelina

Cep 03141-090 - Sao Paulo - SP

MŪSŲ MIRUSIEJI

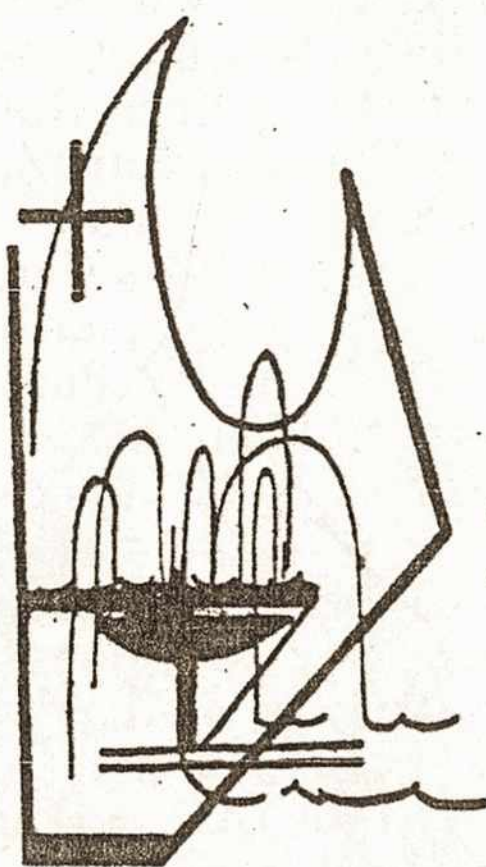

PETRAS BARANAUSKAS užbaigė savo žemiškąją kelionę birželio 30 dieną, po trijų mėnesių kovos su vėžio liga, eidamas 62-sius gyvenimo metus.

Velionis buvo gimęs 1940 m. vasario 16 d., S. Paulo mieste, Andriaus ir Pranciškos Balčiūnaitės Baranauskų šeimoje. Buvo gabus mokinys: baigė buhalterijos mokslus, vėliau teisės fakultetą ir tapo privatus draudimo specialistas. Dirbo visose trijose srityse.

1971 m. vedė Matildę Stochero, diplomuotą slaugę, ir išaugino dukrą Marciją Regina, baigusią UNICAMP mitybos mokslus ir sūnų Andrių informatikos inžinierių.

Petras Baranauskas labai plačiai dalyvavo lietuviškoje veikloje: buvo Sąjungos narys ir 1997-2001 metais ėjo kasininko pareigas, priklausė BLBendruomenėi ir nuo 1999 m. buvo tapęs išdininku, nuo 1997 m. Šv. Juozapo R.L.K. bendruomenės patarėjas finansiniams reikalams. Petras Baranauskas dalyvavo taip pat vietinėje socialinėje veikloje. Tai

BLB-nės išdininkui

AŲA

PETRUI BARANAUSKUI

mirus

gilia užuojautą reiškiamo
žmonai Matildei, dukraiMarcijai Regina, sūnui Andriui
bei giminėms.Brazilijos Lietuvių Bendruomenės
Valdyba

liūdija 4 kitų kunigų dalyvavimas laidojimo apeigose. Vila Alpinos krematoriume šalia kun. Petro Rukšio buvo dar 4 kunigai. Petras Baranauskas padėdavo organizacijai Paiol Grande ir gavo garbės direktoriaus titulą.

Liepos 21 d. velionies pelenai buvo nuvežti į Litaniką ir palaidoti mažose pelenų kapinėse prie koplyčios. Prel. Juozas Šeškevičius sukalbėjo maldas dalyvaujant giminėms ir graugams.

Petras Baranauskas buvo linksmo būdo žmogus visuomet pasirošęs kitiems padėti ir prisidėti prie bet kokio gero darbo.

7-tos dienos Mišios buvo liepos 7 dieną per lietuviškas pamaldas. Nuliūde liko šmona Matilde, dukra Marcija Regina, sūnus andrius, brolis Jonas ir sesuo Eugenija.

Mūsų kolonija neteko dar vieno brangaus nario.

Gausiai sėjes gerus darbus, tepjauna danguje gausų garbės ir laimės derlių.

KLEOPAS KAŠKEVIČIUS

mirė šių metų liepos 20 dieną João XXIII ligoninėje.

Buvo gimęs Ukmergėje. 1915

metų sausio 15d. Brazilijon atvyko su savo broliu, nes jie jau buvo našlaičiai. Brolis buvo 17-kos metų, o Kleopas 12-kos metų. Visą laiką gyveno kartu Mokoje. Užsiėmė anglių prekyba, su arkliu vežiodavo anglis parduoti. Broliui mirus 1954 metais, jis pasiliko gyventi su broliene ir jos vaikais. Brolienei mirus, kol buvo sveikas, gyveno vienas – buvo nevedęs. Sveikatai susilpnėjęs, išėjo į pensiją, o kai smarkiai susirgo dukterėčia Aldona Kaškevičiūtė Reiss su vyru pasiėmė pas save prižiūrėti. Kleopas sirgo 17 metų Parkinsono liga, taip pat turėjo mažakraujystę. Dukterėčia Aldona visą laiką labai jį prižiūrėjo, paskutiniu laiku nebevaikštinėjo, kelis kartus buvo ligoninėje ir štai dabar paguldytas ligoninėn atsisveikino amžinai.

Buvo palaidotas Quarta Parada kapinėse. Nuliūde liko dukterėčia Aldona Kaškevičiūtė, jos vyras Victor Reiss, ir Aldonos sūnūs Robertas su žmona, Marcos ir Edson.

Septintos dienos mišios buvo liepos 26d. N. Sra. do Bom Conselho bažnyčioje.

AULAS DE LITUANO

NA CASA DA JUVENTUDE

VILA ZELINA

administradas por

Lucia Jodelis Butrimavicius

toda terça feira de 19:30 até 21hs

Fone: 6341-1449

DICIONÁRIO
PORTUGUÊS - LITUANO
LITUANO - PORTUGUÊS

KUNIGYSTĖS JUBILIEJUS

Minėti kunigystės jubiliejų tai reiškia prisiminti vieną datą, kuri gali būti maža arba labai didelė. Svarbiausia, tai paminėti ką ta data reiškia: norime priminti ką mums reiškia kunigystė ir kunigo veidmuo mūsų religiniame gyvenime. Tai ne asmens išaukštinimas, o tik kuniko misijos pripažinimas ir įvertinimas.

Turėjom progos pamastyti apie kunigo darbą ir pasimelsti už kunigus bei pašaukimus.

Noriu padėkoti šio paminėjimo organizatoriams už gražų darbą: Jucijai J. Butrimavičienei, Maryvei Aleknavičiūtei, Verai Tatarūnienei, Eugenilai Bacevičienei ir Angelinai D. Tatarūnienei.

Dėkoju taip pat visiems, kurie sveikino ir siuntė dovanas. Ypačinga padėka Algirdui A. Balsevičiui, Seselėms, Otto ir Aušrai Šimkevičiams, Linai Angelikai M. Gumauskaitei, Onai D. Coralon, Armandui J. Tatarūnui, Aldai ir Jonui Chorociejams, Feliksui Meliūnui, Julijai Urbietienei, Antanui Žalkauskui, sese-

MŪSŲ MIRUSIEJI

Kleopas buvo linksmo būdo ir labai draugiškas žmogus. Išsėkis ramybėje Brazilijos žemėje!

MARIJA STELMOKIENĖ mirė rugpjūčio 4 dieną, po širdies operacijos, turėdama 73 metus. Buvo palaidota Vila Alpinos kapinėse.

Liūdesy liko dukros Maria de Lourdes ir Ana Maria, broliai Jonas ir Viktoras, anūakai Surya, Larissa ir Rayme.

7-tos dienos Mišios buvo rugpjūčio 11 dieną Vila Zelinos šv. Juozapo bažnyčioj.

VIRTINIAI

Varios sabores:
carne - queijos -
batata - calabresa

SONIA - Fone: 6341-5534

IVONE - Fone: 6965-3586

A.† A.

MARIJAI STELMIKIENEI
iškeliavus amžinybėn
giliai užjaučiame dukras Mariją
deLourdes ir Aną Marią,
Sajungos narį brolių Joną su
Nilzą, brolių Viktorą ir anūkus
Suryą, Larissą bei Rayme.
Sajungos-Aliança
Valdyba

P A D Ė K A

Kun. Petro Rukšio 35 metų kunigystės jubiliejaus paminėjimui sėkmingai praėjus, norime nuoširdžiai padėkoti visiems, kurie prisidėjo prie šios šventės gražaus pasisekimo. Dėkojame visiems aukotojams, dalyvims ir talkininkams: Angelinai D. Tatarūnienei, Eugenijai Bavevičienei, Jurgiui Prokopui, Ritai ir Igor Baria, Valerijai A. Šatienei, Marcelinai S. De Araujo, Adilsonui Puodžiūbui, Marytei Aleknavičiūtei, Lucijai J. Butrimavičienei, Sandrai M. Petroff, Audriui Tatarūnui, choristams, skautams ir Rambyniečiams.

Pagaliau, bet ypatingai, dėkojame Dievui.

Rengėjai

lei Luzijai, Albinui Budrevičiui, Severai Putvinskienei ir anastaziečiams, Nastei Lenktaitienei, Algimaitui Saldžiui(Sajunga), Vitai Rackevičienei, Celsui Fernandes, Onai Stankūnaitei ir Juozui Carlos Plaugui.

Kun. Petras Rukšys

Petropolis, 27. 6. 2002.

Gerbiamas kunige Petrai,

Negalėdami dalyvauti Jūsų iškinningose sukaktuvėse, labai atsiprašome.

Sveikiname su Jūsų dviejų švenčių ir linkime dar gaug – daug toliau minėjimų ir Dievo palaimos Jūsų gyvenime ir darbuose.

Su pagarba,

Aušra ir Otto Šimkevičiai
Įdedame dovanėlę.

MKL PLANEJ. E PROJOTOS

- PROJOTOS DE FERRAMENTAS
PARA ESTAMPARIA
- MODELAMENTO EM CAD
- GERAÇÃO DE PROGRAMA
PARA USINAGEM CNC
- PLOTAGEM P/ ENGENHARIA
CIVIL E INDUSTRIAL

Rua dos Ciclames 889

TEL.: (11) 6341-7273

E-mail: mklprojetos@ig.com.br

LIETUVOS RESPUBLIKOS
GENERALINIS KONSULATAS
SAN PAULYJE
Consulado Geral da Republica
da Lituania em São Paulo

JONAS VALAVIČIUS
Consul Honorário

Rua Manuel Pereira Guimarães, 87
Santo Amaro

04722-030 SÃO PAULO - SP
Tel.: 5681-9658 Fax: 5521-4162
E-MAIL: litucons@uol.com.br
Expediente: 14:00 às 17:00 hs.

MŪSU ŽINIOS

RUOŠIAMA SPAUDOS ŠVENTĖ

Šių metų Spaudos Šventės datos buvo keičiamos keletą kartų. Pagaliau rasta ankstyvesnė data: rugsėjo 8 diena. Šią dieną švenčiame Šiluvos Marijos šventę ir Lietuvos Tautos šventę. Norime taip pat paminėti 75 metų sukaktį lietuviškos spaudos Brazilijoj pradžia.

Šiluvos, Tautos ir Spaudos šventė prasidės Mišiom mūsų bažnyčioje. Po Mišių bus trumpas Marijos šventės minėjimas su choro, skautų ir tautinių šokių ansamblių dalyvavimu.

Spaudos PIETŪS bus 13:00 val. Jaunimo Namuose. Pakvietimus prašoma nusipirkti ar užsakyti iki rugsėjo 4 dienos. Prie durų pakvietimai nebus parduavinėjami. Visi turi suprasti, kad paskutinę minutę negalime padauginti nei vietas nei maistą.

Per Spaudos pietus bus paminėta lietuviškos spaudos Brazilijoj istorija ir prisiminti jos pirmieji darbuotojai

Pakvietimus galima gauti ar užsakyti šv. Juozapo parapijoj: t.6341-1886, raštinėj t.6341-5975, pas Vytautą J. Bacevičių t.6341-2924 Veta Tatarūnienę t.6341-4016, Sandra Mikalauskas Petroff t.63413542, Tomą Butrimavičių t.63414049, Angeliną Dirse Tatarūniebnę t. 6341-0275 ir Vito Bare.

ŠILUVOS MARIJOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS

BUS SEKMADIENĮ, RUGSĖJO 8 DIENĄ, 11 VAL. per lietuviškas pamaldas. Giedos Šv. Juozapo bendruomenės choras, dalyvaus skautai ir Tautinių šokių ansambliai.

ALP(LKA)1815
LIETUVOS NACIONALINĖ
MARTYNO MAŽVYDO BIBLIOTEKA

ERIO EJA ELENA PAVILAVICIENĖ

mylimo sūnaus REINALDO aštuntų mirties metų prisiminimui(VIII.10d.)

Nuoširdžiai dėkojame mielai ML-vos skaitytojai už paramą spaudai ir pagarbiai prisimename sūnų Reinaldą

Redakcija ir administracija

UŽSIMOKĖJO UŽ ML-VA

Ona Adamavičienė	R\$30,00
Irene Petraitis	50,00
Ana Zalkauskas da Costa	20,00
Bruna Lutkevičius	50,00
Jonas Buitvidas	60,00
Jonas Stelmokas	50,00

NEMUNAS ESTÁ REALIZANDO UM

B*I*N*G*O

31 de Agosto
às 16:00 hs.

NA CASA DA JUVENTUDE
VILA ZELINA

CONTATOS:

Juliana t. 9503-9575
Fernando t. 9503-5519
Samira t. 9188-8681

LIETUVIŠKOS SPAUDOS BRAZILIJOS 75 METŲ SUKAKTIS

SPAUDOS ŠVENTĖ

RUGSĖJO 08 - SETEMBRO 08

11:00 VAL. MIŠIOS UŽ SPAUDOS DARBUOTOJUS

13:00 VAL. SPAUDOS PIETŪS

VILA ZELINOJE – JAUNIMO NAMUOSE

* Spaudos Pietūs bilietus įsigyti iki rugsėjo 4-tos *

VISI DALYVAUKIME IR SAVO SPAUDĄ PAREMKIME!

BALANÇO PATRIMONIAL E DEMONSTRAÇÕES DA "COMUNIDADE LITUANO BRASILEIRA"

C.N.P.J.: 62.924.659/0001-91

BALANÇO PATRIMONIAL ENCERRADO EM 31 DE DEZEMBRO DE 2001.

<u>A T I V O</u>	<u>P A S S I V O</u>
<u>CIRCULANTE</u>	<u>PATRIMÔNIO LÍQUIDO</u>
<u>DISPONÍVEL</u>	<u>PATRIMÔNIO LÍQUIDO</u>
BANCOS C/MOVIMENTO	<u>PATRIMÔNIO SOCIAL</u> -34.020,42
Unibanco S/A. 262,36	Deficit do exercício 1.300,14
<u>REALIZÁVEL A C/PRAZO</u>	<u>TOTAL FINAL DO PATRIMÔNIO</u> -32.720,28
<u>DEPÓSITO EM CAD.DE POUPANÇA</u>	
Unibanco S/A. 3.740,25	
<u>TOTAL DO CIRCULANTE</u> 4.002,61	
<u>ATIVO PERMANENTE</u>	
<u>ATIVO IMOBILIZADO</u>	
<u>BENS IMÓVEIS</u>	
Terrenos 18.581,00	
Construções 7.964,67 26.545,67	
<u>BENS MÓVEIS</u>	
Moveis e Utens. 2.172,39	
<u>TOTAL DO PERMANENTE</u> 28.718,06	
<u>TOTAL DO ATIVO</u> 32.720,67	<u>TOTAL DO PASSIVO</u> 32.720,67

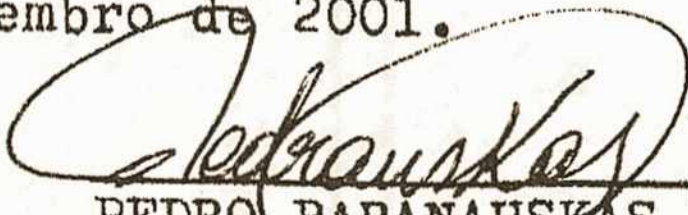
ORIGEM E APLICAÇÃO DE RECURSOS

<u>ORIGEM DOS RECURSOS</u>	<u>APLICAÇÃO DE RECURSOS</u>
Anuidades Sócios 965,00	Despesas Gerais 910,00
Outras Contribuições 1.820,00	Desp.Imóvel Atibaia 3.150,11
Rend.Cad.de Poupança 333,23	Impostos e Taxas 131,46
<u>TOTAL DAS ORIGENS</u> 3.118,23	Despesas Financeiras 226,80
DEFICIT DO EXERCÍCIO 1.300,14	<u>TOTAL DAS APLICAÇÕES</u> 4.418,37
<u>TOTAL</u> 4.418,37	<u>TOTAL</u> 4.418,37

Reconhecemos a exatidão do BALANÇO PATRIMONIAL e da ORIGEM E APLICAÇÃO DE RECURSOS e para os devidos fins legais abaixo datamos e assinamos:

São Paulo, 31 de dezembro de 2001.

ANNA TATARUNAS
Presidente

PEDRO BARANAUSKAS
Tesoureiro